

Kovács Szálló

Uj terras-étterem Szombathelyen

Szombathelyen a nyári hónapok alatt ezideig leginkább csak a kávéházakba járó közönséget leplek meg azzal, hogy a beköszönő meleg idővel — amikor már sokan nem szeretik a zárt helyiségekben leváló tartózkodást — szellős kerthelyiségekben, vagy izléses teraszokon helyezték el az asztalukat.

Most egy újabb terras-helyiséggel gazdagodott Szombathely, amikor a főhírnevű Milleker-étterem tulajdonosa megcsinálta — a közönség igazi kényelmét szem előtt tartva — ezt a csinos, barátságos és bizonyára a legrovjebb időn belül nagyon felkapott új nyári helyiséget. A terras elhelyezése már maga is ideális. Az impozáns Kovács-szállónak a színházfelé eső részén, ezen az előkötő, csendes és mindig kellemesen hűvös helyen terül el, messziről felhíva magára a figyelmet díszes, élénk piros kerítéseivel, zöld díszítéseivel, hófehér asztalokkal. A forró nyári délutánokon szinte menőszigelet lesz az elcsigázott közönségnek ez a remek kis terras, ahol — természetesen — mindent megkaphatnak, amit a belső Milleker-étterem szobáiban és különösen pedig kitűnő kőbányai söröket, amelyek ilyenkor a legkelendőbbek és amelyekért érdemes beülni az új, kedves Milleker terras étterembe.

Nagyszálló a dolgozóké!
Vasárnaponként 5 órai tea

1 tea 1-60 forint

TÁNC!

Minden csütörtökön disznótóros vacsora: 6-90
Szórakozz nálunk!

Köszönjük a Magyarországi Színházaknak 1925.

Hír 1925. június 10.

Szombathely főtere és egyáltalán legfontosabb üzleti negyede

Szombathelyen a közelmúltban tárták fel a világhírhedt váltó trisz templomot, amelyhez hasonló a világon mindössze négy található (Európában keről). Azt viszont kevesen tudják, hogy a felújításhoz kulturális értékek felmérése szükséges — a kereskedelmi és kapcsolatos. A Vas megyei Vas-Ménfai Nagykereskedelmi Vállalat rakatárpítziba kezdett, s egy napon jelentették Hegedüs György igazgatónak, hogy valami érdekes követ találtak, dobják-e vissza és folytasák a munkát, vagy adják be a múzeumnak? Ha az igazgató a vállalatig addig befektetett 25–30 000 forintját nézve volna, akkor nem gyönyörködhetnék a karcoló oszlopokon nyugvó ősi templomban és a felszínre került kőfaragványokban...

Szombathely jellegzetességei közé tartozik, hogy viszonylag közel fekszik a határhoz, s éledezéshez a nemzetközi helyzet enyhülése elengedhetetlenül szükséges volt. A közelmúltban szűpítették boltjait, fényreklámok kerültek a házak tetőjére és a boltok cégfeliratai helyére. Alig néhány hete nyitottak meg az ország egyik legszebb járműboltját, új műanyagbolt és méretes finomruházati bolt is létesült. Ám az emberek még nem szoktak hozzá egészen az éledezéshez. Tíz óra után Szombathelyi bolt városok kez és ez a kereskedelmi is „előlegíti” azáltal, hogy óra után sorban elszáznak a fényreklámok, elcsúfolódnak a kirakatok. Szinte valamennyi bolt új napvédőt kapott. Sok helyen azonban úgy használják ezeket, hogy a betekintő kirakat helyén nappal is csak a napvédővel szemeztet a járókelő, vagy ki-világítják a kirakatot — és szorosan lezárják a napvédőt. Kérdés: minek világítják ki a kirakatokat, ha amíg nem akarják, hogy belásson oda. (Pl. a 15. sz. Ruhaboltban, a Jármboltban stb.)

Kévs város díszkedhet olyan szép megemlekezés, több mint 200 szobás szállóval, mint Szombathely. Lakott a szálloda: a nagy belvárosi foglalom mellett újonnan nyugodtmezők, osztrákok és olaszok is látogattak. A városnak élel kapcsolatai vannak a környező nyugati országokkal, például az olaszok hízott állatokkal vásárolnak a környéken. Éppen legutóbb valuta-beviteli helyet is létesítettek a szállóban.

Az 1902-ben épült szállóóra azonban allig-alig fordítottak valamit, csak az épületben korábban működött általbi helyén létesítettek szép eszpresszót. Készen vannak a tervezés a szálloda felújítására, s nem csak költség az a mintegy 15 millió forint, amit a bővítésre szánnak. Jelenleg azonban legalábbis vitatható, hogy a szállót miért sorolták az „A” kategóriába. A bolkeskedelmi miniszter 72/1962 számú utasítása intézkedett

igy. Ime néhány szemelvény az utasításban foglaltakról, amelyek meghatározzák az „A” kategóriába sorolás feltételeit:

„a) A szobák negyedében fürdőszoba, a többi felében zuhany vagy mosdótálca. Emeletenként 15 fürdőszoba nélküli szoba után kötelező fürdőszoba...” — Jelenleg, frd és mond, mindössze 6 fürdőszoba van az egész szállóban!

„d) Szobáknak egységes jól karbantartott bútortart, jöminőségű textilis, belezott vagy rádolgozott emblémával...” — Ennek azonban nyomat sem találunk. Sőt, még a kis gondossággal, szinte aforodítás nélküli teljesítményi jövevényeknek sem tesz eleget. Például az „A” kategóriájú szálloda néhány — nem is a legrosszabb — szobájában fíhet a feje a szegény vendégnek, hogy howá helyezze el fehérneműjét, mert csak „ágszós” székény van, abban egy árva polc sem található, nem beszélve arról, hogy a székényből kellemetlen bíz árad, és azt az idezett vendég ruháit meherbeenteni ávesszi. Hozzá tartozik a képhez az is, hogy az elfoglaltan pótágyon huzat nélkül tarják az ágyneműt, és ez a már elege valamiféle lerakat vagy rakat jelleggel kölcsönöz a szobának.

„e) Központi fűtés, hideg-melegvíz szolgáltatás...” — Nyár lévén, a központi fűtésről csak hallomás alapján mondatom, hogy ritkán igazodik az „A” kategóriához, érdekességként színelvölhet be azonban a vizsgálattás körülményeiről. Az emeletken ugyanis többnyire forróvíz van, s ha a vendég nem akarja magát leforrázni, akkor kénytelen megvárni, amíg a víz kihűl, mert a hidegvíz egyszerűen nem folyik. Magyarán: az épület berendezése elhasználódott és nem nyomják fel a vizet. Sok bosszúságot okozott az éjjeliiszakrény lámpa is: „megtagadta” a szolgáltatást, nem akart égni. Másnap felvilágosítottak, hogy engedelmese, jó éjjeliiszakrény lámpának van, amely azonban csak akkor ég, ha előzőleg a felső világotat lekupaszolják. Ez takarékoság, vagy talán védekezés akar lenni az olyan vendégek ellen, akik éjve laszják a felső világotat és úgy alszanak el. Mi történik akkor, ha a pótágy is foglalt — ahhoz nem jár világítás?

Elisméreléssel kell írunk azonban a szálloda igen udvarias dolgozóiról, akik, bár nem rendelkeznek az utasításban előrt formaruhával, mégis mindent megtesznek a vendégek szolgálatára.

A szállóban jól felszerelt bérthelyiség van, csak éppen nincs nyitva. Állítólag a közelmúltban épült eszpresszóval együtt nem volna kielégítő a foglalom, márvást a hatóságok kifogásolták (?) a bérből készű éjszaka használati hangoskodást. Ugyanebből az okból a zenekarokat is igyekszik

Jó és rossz SZOMBATHELYEN

lepténi és a városban több helyen gépvezérelt helyettesíteni. És figyelmeztették a zenekarokat az úgynevezett „erkolcstelen tánczímok” (?) mellőzésére. Úgy gondoljuk, itt is elkelne egy kis friss légtérnyelés.

Általában elég szomoró a városban a vendéglátópar helyzete és félünk, hogy ebbe valamelyest — az előbbiekben jellemzett — fellegős is hozzájárul. Nem gondolnánk elegendő kulturális szórakozóhelyről (főleg télen) a fátalásig számára és csendes étkezőhelyekről. A város egyik legfogalmassabb pontján található az igen rossz hírű Beke eszpresszó, amely előtünk még csak novelle rossz híret — a szervezett díjazással. Állítólagyasítás esetén is illő-illetve zenés-írás számlának fel, azaz az indoklással, hogy nem tudják a kétféle fogyasztást különválasszani, mert ezzel csalsára adnának lehetőséget. Pedig a pénztárcap a pénztárcával együtt ott található az állófogyasításra kiválóan alkalmas helyiségben, de a figyalt blokk kisdőstén kívül allig-alig szolgált az ide betérő vendégeknek.

Szombathely kereskedelme tehát fejlődik, de még sokat kell tenni, főleg a vendéglátópar korszerűsítésért.

Bella László

A Saueria Nyugosztól kívülről búsza építész

Kirakat 1963. 7. sz.